

Atentat la unitate și bună înțelegere

Cu prefăcută subtilitate, politicieni de doi bani, născuți de conjunctură peste noapte, uitând că politica întâi se învață și apoi se „vorbește” și se „face”, fac fel de fel de speculații privind Transilvania, minuiind cuvinte goale care nici măcar din coadă nu pot să sune. Diletanți în politică, dar specialiști în istorie și, mai ales în insinuări, ca să nu zicem diversiune, acești intelectuali, ingineri, profesori sau foști președinți ai unor foste comitate județene pentru cultură și educație socialistă ajunși inclusiv în virf de piramidă la E.M.K.E., pentru că au experiență, crescuți la curtea unui fost rege fără

adevăr, de realitate românească. Adică, mai precis, dragă Ardealule eu fiul tău, cetățean român de naționalitate maghiară te sfătuiesc să dinamitezi statul național unitar român, proclamându-ți autonomia.”

Respectivul îndemn nu este făcut din greșeală, nu constituie o întâmplare, ci este un sinistru atentat la integritatea teritorială a României, un atentat la buna înțelegere dintre români și minoritățile naționale, un act de diversiune care nu este atât de subtil pe cât este de periculos. Insul respectiv, cu pretenții de politician sau de om politic, se prefacă că nu-l ajută memoria, uitând în mod intenționat că România este cam de mulțitor un stat național unitar, prin voia poporului, firesc, și că, în acest context, Transilvania privește cu interes și atenție numai spre București. Cei care-l îndeamnă să privească și într-altă parte sau să-și abată gândurile către „patronul” de dinamită, sînt puțini, nuli, dușmănoși și, ca atare, de luat în seamă doar ca producători de venin.

Acestora le amintim ce scria C.C. Giurescu în „Istoria Românilor”, ed. a III-a, vol. I, 1938, p. 9: „Înfățșarea pămîntului românesc, așa de unitară, a avut o consecință naturală sub raportul etnic: poporul care a locuit acest pămînt, a fost de asemenea un popor unitar. Cine locuiește centrul pămîntului românesc, podișul Ardealului, acela în chip firesc va locui și ținuturile mai joase, dimprejurul podișului. Așa a fost în vremea Geților sau Dacilor, așa este și astăzi. De aceea, la noi nu există deosebirile de dialect, cum se constată în Franța, de pildă, sau în Germania. Un maramureșan se înțelege numaidecît un un dobrogean, și un orheian cu un bănățean”.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

coroană ajuns dizident, și cultivă de acesta, în prezent, așadar, acești inși, ignorând adevărul istoric, realitățile europene de la sfîrșitul mileniului doi, plusînd cu doi popi contra caré de ași, fac fel de fel de declarații insidioase la adresa unității naționale a României.

În acest sens, mai zilele trecute, într-o obscură publicație, își „deversau” cunoștințele despre Transilvania, spunînd că Ardealul nu prea are nici în clin nici în mîneacă cu Moldova și Muntenia, fiind un fel de „țară” forțată să trăiască într-altă „țară”, susținînd astfel nu doar o teorie învechită, o poziție artificială, provocatoare și artificial argumentată de mai marii săi, o teorie izolacionistă privind viitorul Transilvaniei.

Primejdioasă aventură să susții că această parte a țării, trup din trupul României, nu trebuie să privească nici către Budapesta (de ce-ar privi într-ocolo?) dar nici către București (Doamne ce ineptie!) ci să fie ea însăși. Bate șaua să priceapă iapa, ar zice un hitru cunoscător de

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Aprovizionarea populației — între intenții și realizări

2. Bunuri de larg consum

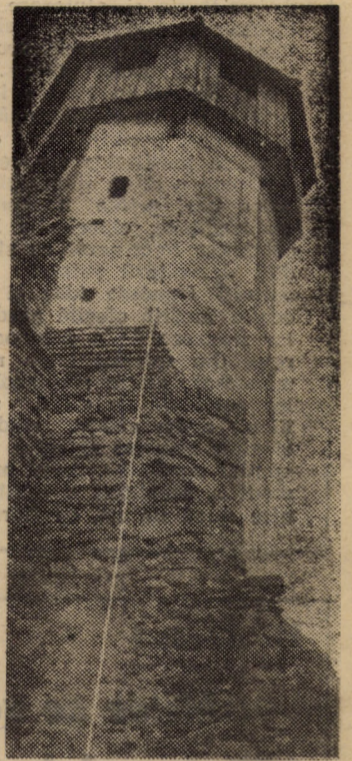
În acest domeniu situația livrărilor pe patru luni se prezintă astfel: în sectorul textile-încălțăminte, la un număr de 11 grupe de produse, nivelul planificat a fost realizat și chiar depășit (fuste și bluze, cămăși, pijamale, cămăși de noapte, maiouri de bumbac, chiloți de bumbac, ciorapi bărbați, ciorapi pentru femei, prosoape, încălțăminte, fețe piele naturală, încălțăminte cauciuc și încălțăminte pentru copii pînă la 5 ani). Cele mai mari nerealizări s-au înregistrat la covoare, unde aprovizionarea planificată a fost asigurată doar în procent de 67 la sută, costume — 38 la sută, perdele — 25 la sută, finet, dif-

tin — doar 4 la sută.

Se cuvine totuși să remarcăm faptul că, la peste jumătate din cele 23 de produse balanțiere, volumul mare al realizărilor se datorează în principal comercianților sibieni, care prin acțiunile întreprinse la furnizori au reușit să asigure fondul de marfă în structura sortimentală solicitată de cumpărători, cu toate că nu au existat contracte încheiate conform H.G. 1031/1990.

În sectorul produse metalo-chimice, din totalul celor 26 de produse dirijate, doar la o singură grupă (mașini de spălat rufe) cantitatea reparată a fost livrată de producător. Cele mai mari „goluri” s-au înregistrat în aprovizionarea cu anvelope auto (0,5 la sută), detergenți (17,5 la sută), hîrtie igienică (24,8 la sută), aragaze, reșouri (25,5 la sută), baterii electrice (46,2 la sută), becuri

(continuare în pag. a III-a)
Ioan VIDRIGHIN

Un turn și metereze ale unei perioade apuse, sfîdînd scurgerea nisipului din clesidă. Foto: Andrei BUTA

TRIBUNA SPORTURILOR Nr. 64

Luni, 27 mai a.c. apare nr. 64 al săptămînalului nostru „Tribuna sporturilor” pe care îl veți putea găsi la toate chioșcurile de difuzare a presei. Spicuim din sumar: ● Competiții sportive la zi — cronici, comentarii, clasamente din fotbal (diviziile A și B), campionatul județean; handbal; atletism. ● „Aventura franceză” a judoka sibieni. ● Interviu cu fostul campion european de box Gheorghe Negrea (ultima parte). ● „Dueliștii” și politica. ● Bjorn Borg — Glorie și decădere. ● Fotoreportaje. ● Programul săptămînal TV.

Are cuvîntul... ALIANȚA CIVICĂ (III)

Doamna Doina Cornea a intrat în sală după ce începuse ședința. I s-a găsit imediat un scaun și s-a așezat la locul ce i se rezervase, pe scenă, completînd prezidiul. După cum zîmbea, se vedea că este bine dispusă, mai ales după ce i s-au oferit și flori. Mă rog, mă rog... Și, imediat după ce Mihai Șora a completat pre-

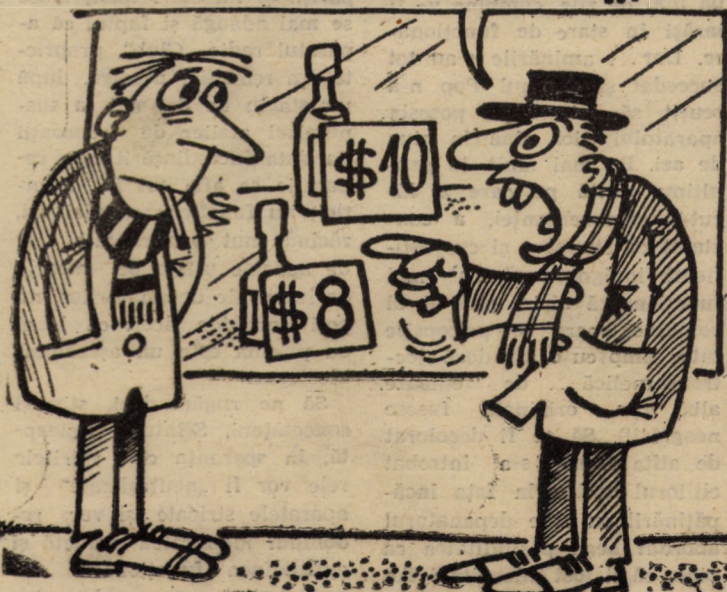
zentările, respectiv, ale celor veniți anume cu Consiliul național al Alianței Civice — pentru că, spre stupoarea d-lui Nicolae Manolescu care afirma că nu știe cum și-a procurat Emil Hurezeanu unele documente secrete pînă atunci, pe care postul de radio Europa Liberă le-a și transmis la ora 16, în vreme

ce ziaristii români nici nu le văzuseră — doamna Doina Cornea, plină de vitalitate, s-a ridicat de pe scaun și după ce a ajuns în fața microfonului, a început să vorbească:

„Aș vrea să vă mulțumesc pentru căldura cu care m-ați primit. Mă simt puțin jenată că fac prea puțin față de ceea ce ar trebui făcut. Să cumpănim asupra a ce s-a făcut.

(continuare în pag. a III-a)
I. ARDELEANU

DE UNDE VALUTĂ CÎND NOI N-AVEM NICI LEI MĂCAR !!!

Hotel SANDU

Național și social în Revoluția din Transilvania

— Aniversarea Revoluției române de la 1848 — (II)

Cu cît entuziasm descria Bălcescu, în mai 1851, contactul său, cu doi ani în urmă, cu cei care, singuri mai țineau treze nădejile tuturor românilor, și anume contactul cu moșii neînfrinți: „În acea vreme, cînd inima îmi era zdrobită, căci din toate părțile vedeam națiunea română călcată și strivită de dușmani străini, fusei fericit a găsi acolo, pe acele piscuri uriașe deasupra norilor, o naționalitate și o viață românească înfocată și puternică. Cu ce entuziasm frenetic fusei aclamat și binecuvîntat de toți acei țărani, cînd le spusei că am venit să le aduc urări de noroc și izbîndă din partea fraților lor din țară, minunați de vitejia lor. În ce tăcere adîncă mă ocoleau (înconjurau — M.R.) și mă ascultau ei, cînd le vorbeam de puterea nației române, de nu-

mărul ei, de întinderea pămîntului ce i-a dat Dumnezeu și de ursitele cele mărețe ce o așteaptă în viitor!”
Cu aceeași însuflețire și admirație va vorbi despre perfecții și tribunii care au condus pe moși în atîtea bătălii victorioase: „Generalii acestei oști țărănești erau niște preoți și niște tineri abia ieșiți din școalele de teologie, de filozofie și jurisprudență, ei nu puseseră pînă atunci mîna pe o armă, cînd nevoia îi sili a se face generali și a cîștiga bătălii de cunoștințe și de principii de artă militară, ei le inventară în mijlocul luptelor...”

Și poate că, conchide Baritiu în 1872, „dacă-l lăsam atunci pe Iancu în voia lui (în iunie 1848 — M.R.)...

(continuare în pag. a III-a)
Mihai RACOVITAN

„Excedent” sau... criză de locuințe

Prefectura a analizat într-o recentă ședință starea la zi a fondului locativ de stat. Era și timpul să o facă. Oricum, mai bine mai tîrziu decît niciodată. La această dată fondul locativ de stat însumează 41 871 locuințe, din care 38 722 situate în mediul urban și 3 147 în mediul rural. Am asistat, în perioada 1990 — aprilie 1991, la diminuarea simțitoare a fondului locativ de stat, respectiv cu 7 903 locuințe care au fost cumpărate de către chiriași. Acest proces va continua și, probabil, se va accelera după ce se va aproba vînzarea către populație și a celorlalte locuințe, altele decît apartamentele construite din fondurile statului. E un lucru bun. Cu atît mai mult cu cît o bună parte a acestor locuințe au o vechime respectabilă, respectiv

37 la sută pînă la 50 de ani, 15 la sută pînă la 100 ani și 11 la sută de peste 100 ani, foarte multe dintre ele aflîndu-se într-o stare avansată de degradare, așteptînd de ani și ani să le vină rîndul la o reparație.

Mai grav mi se pare însă un alt fapt. În condițiile unei acute crize de locuințe, cu deosebire în municipiul Sibiu, 337 de locuințe sînt nelocuite. În majoritatea cazurilor este vorba de apartamente situate în blocuri aflate într-o stare tehnică de nefolosință sau avînd un confort extrem de redus. Într-o astfel de situație se află 169 apartamente la Copșa Mică și 22 așa-zise apartamente în cartierul Tîglari

(continuare în pag. a III-a)

D. MANIȚIU

LECȚIA NUMITĂ PRIETENIE

Lecția de prietenie pe care am ținut să o consemnăm a început încă din 1990 când elevii Liceului industrial nr. 3 din Sibiu au intrat în legătură cu reprezentanții Asociației de Solidaritate cu România „Hautt Durance”, asociație ce a stabilit și cu alte ocazii relații de prietenie și ajutorare a locuitorilor din satele județului nostru cum ar fi: Broșteni, Păuca, Luduș, Gusu... Dacă, octombrie 1990 a însemnat pentru elevii români ai liceului posibilitatea de a vizita localitatea franceză Braincon precum și posibilitatea unei prime tangențe cu tradițiile, obiceiurile localnicilor în general cu stadiul dezvoltării științei și culturii franceze (dar și o ocazie inedită oferită gazdelor franceze de a descoperi ceva din spiritualitatea românească, grație spectacolelor susținute de elevii sibieni) acum a fost rândul elevilor francezi să calce pe pământ românesc. Acest moment a constituit o reînfrînare după un an, cu florile

de mai, cu bucuria unei îmbrățișări sincere semn că și aici în cetatea Sibiului prietenia este statornică.

Conducătorii grupului francez împreună cu domnul Finno Joseph președintele Asociației de prietenie „Hautt Durance” ne-au declarat deschis că această vizită a grupului francez nu

este doar o vizită de pură curiozitate ci are și un scop umanitar bine definit acela de ajutorare a satelor românești. Practic a fost organizată chiar și o tabără de muncă în Broșteni unde elevii liceului din Bracon alături de colegii lor români au efectuat lucrări de reparații la școala din Broșteni.

Oaspeții au ținut să cunoască „românul la el acasă” și astfel au făcut vizite prin urbea noastră precum și împrejurimile Sibiului, având ocazia să vadă „locuri de sinteză a satelor românești” în complexul Muzeal al Civilizației Populare. Tot oaspeții liceului sibian s-au întâlnit cu pre-

sfințitul episcop Făgărașanu și au asistat la o slujbă religioasă din localitatea Bundard.

Dar să spicim și impresiile culese de la elevii francezi și români: Budan Corina — m-au încântat oaspeții noștri, deosebit de receptivi, asociabili și prietenoși”, Vintilă Florin — „a fost o adevărată plăcere să îl am oaspete pe Martin Lairent care a fost profund impresionat de bogăția sufletească și spirituală a românilor”, Marie Clement: „Îmi place foarte mult orașul. Am întâlnit aici în România oameni foarte amabili care ne-au întâmpinat și găzduit cu multă căldură”. Brunet Marique — „am fost impresionată de comuna Șelimbăr, de biserică, Monumentul eroilor... de faptul că România nu mai este izolată de lume”.

Opiniile tinerilor români și francezi întăresc încă o dată ideea că aici în Sibiu asistăm la adevărate lecții despre prietenie.

Adrian POPESCU

Reportaj

Miine se vor sărbători 375 de ani de școală la Săliște

Un document datat din anul 1616, aflat la Filiala Sibiu a Arhivelor Statului, atestă existența unei școli la Săliște încă din urmă cu 375 de ani. În document se amintește că judele satului a intervenit pentru scutirea de armată a grămaticului Dumitru Popa. Alte mărturii situatează începuturile școlii mult mai înainte în timp. La fel, documentele vremii mai grăiesc despre osteneala lungă și grea a drumului făcut cu căruța de către o delegație de săteni din Săliște la Viena ca să ceară împărțirea încuviințarea pentru folosirea veniturilor realizate din vama tirgului și pentru școală. E în această îndrăjire a lor și în solidaritatea obștii la construirea școlilor și întreținerea „puterii didactice” conștiința germenului activ și fecund pe care îl poate aduce învățătura în mințile și viața localnicilor. Nu e de mirare, așadar, că în decursul vremii școala s-a dezvoltat și diversificat mult, profilurile înființate răspunzând nevoilor în care accentul era pus pe caracterul științific și aplicativ al cursurilor: școala elevilor industriali, școala de repetiție economică, școala de ucenicie, școala civilă, curs comercial, școală alpină de stat, școala inferioară de meșteșug, școala superioară de comerț, școala medie tehnică de comerț, școala medie tehnică horticolă, școala profesională de pomicultură, curs de contabilitate, școala de pilotaj, liceu cu diferitele sale profiluri în timp.

Referindu-se la școala din Săliște, Onisifor Ghibu scria: „Școala din Săliște era cea mai mare și mai bună școală primară românească din toată Transilvania și Ungaria acelor vremuri... Învățământul și educația, deopotrivă, la nivel înalt, păstrând un echilibru sănătos între tradiție și progres”.

Miracolul nu avea să întârzie și el s-a impus în conștiința națională și internațională și chiar universală prin atâtea nume celebre de oameni care s-au afirmat în domeniile vieții spirituale, ale creației științifice, literare și artistice. Să amintim aici — caz unic în lume! — că Săliștea a dat șase academicieni: Dionisie Romano, Axente Banciu, Ioan Lupuș, Onisifor Ghibu, D.D. Roșca, Ionel Pavel.

Ce a mai rămas din gloria de altădată a școlii? Mai întâi să începem cu o constatare de ordin general ce ține de cauze mai vechi. Lipsa de interes a elevilor pentru școală, generată de obligativitatea promovării, fapt ce a atras după sine o diminuare a autorității cadrelor didactice și o scădere a interesului acestora pentru lecții. Motivația față de școală, privită atât de la catedră cât și din bănci, parcurea un proces alert de degradare.

Directoarea școlii, prof. Maria Vonica, cunoaște bine acest proces și vede consecințele lui în procesul instructiv-educativ. Încearcă, de aceea, să-și alăture cât mai mult familia în procesul de educație, complementaritatea acesteia pufind da rezultatele scontate prin lectoratele cu părinții și prin vizitele la copii efectuate de cadrele didactice.

O schimbare în bine se înregistrează deja. Se infiripă o nouă motivație și prin aceasta o nouă responsabilitate față de școală. Oricum, ambiția cadrelor didactice din comună — în cea mai mare parte absolvente ale școlii din localitate — e să ridice școala și să o readucă la gloria ei mai veche.

La „școala de sus”, la clasa a XII-a, se repetă Blaga. Lecție recapitulativă în vederea tezei. Profesorul Ioan Ursan descifrează, împreună cu elevii, criteriile estetice în poezia blagiană: „Eu nu strivesc corola de lumină a lumii”. E lumina ce arde într-una din cele mai vechi școli românești din țară, o școală așezată sub semnul luminii și al veșniciei.

Ion Onuc NEMES

■ Sas Ion, com. Săliște, sat Aciliu nr. 104. Faptul că secretarul primăriei din comuna dumneavoastră refuză să vă elibereze Anexa 1, după defunctul dv. tată, este contrar uzanțelor și legii. Cu atât mai mult că a luat cunoștință de faptul că, prin Sentința Civilă nr. 1644/10 mai 1990, Judecătoria Sibiu constată că mama dv. împreună cu soțul defunct au dobândit dreptul de proprietate asupra cotei de 1/2 din imobil prin uzucaپیune. Este aberant să vă condiționeze eliberarea Anexei 1 (anexă fără de care dezbateră succesivă este imposibilă) de prezentarea unui Extras C.F. pe numele defunctului, atîta vreme cît acțiunea mamei dv. a avut ca scop tocmai stabilirea dreptului de proprietate al defunctului în vederea înta-

bulării, imposibile pînă la data pronunțării sus-pomenitei sentințe civile. În cazul în care Primăria refuză în continuare eliberarea Anexei 1, acționați-o în judecată, soli-

citind și daune pentru înfriziere a care vă constrînge în obținerea certificatului de moștenitor.

■ Stancu Ion, Sibiu. Problema completărilor pe care le propuneți la Proiectul de lege privind vânzarea de locuințe 360/24.04. '91, este, desigur, discutabilă. Dar ziarul nostru nu are competența necesară în a face demersurile pe care ni le solicitați. Ar fi

poate oportun să luați legătura cu Biroul Senatorial care funcționează pe lângă Prefectura județului Sibiu.

■ Vlad Simona, Mediaș. Pe perioada întreruperii pentru îngrijirea copilului, pînă la 6 ani, nu puteți beneficia de ajutor de șomaj, întreruperea fiind opțională, iar dv. fiind la data solicitării acesteia beneficiara unui contract de muncă pe perioadă nedeterminată.

■ Marcu Cornelia, com. Cristian. Nu puteți beneficia în acest an calendaristic de pensionare pentru limită de vîrstă și vechime integrală în muncă; puteți avea deplină încredere în recomandările primite de la Oficiul Juridic al Spitalului de Psihiatrie Sibiu.

Monica UDREA

INIMA NOASTRA DE BUNI ROMÂNI

Dl. lt. col. în rezervă Aureliu Buiculescu — veteran de război, citind „Telegraful Român”, publicația bilunară a Mitropoliei Ardealului, în ultimul număr din decembrie 1990 a dat peste un material al preotului Ion Tămaș din comuna Aita Medie din jud. Covasna, prin care preotul făcea un apel către credincioși, spre a-l ajuta în repararea bisericii ruinate.

Participînd la această acțiune umanitară, dl. Aureliu Buiculescu a primit o scrisoare din partea preotului comunei din care spicim următoarele: „Am făcut acest apel prin presă pentru că dorim să ridicăm un monument închinat eroilor neamului cît și pentru repararea micuței noastre biserici. Eu sînt născut în Maramureș și-mi desfășor activitatea de aproape 3 ani în zonă încercînd să fiu preot și român adevărat”. Preotul face în continuare un apel la toți românii, pentru a-i ajuta pe cei 59 credincioși ortodocși din zona Baraolt în păstrarea datinilor și limbii române, pe care ei nu au uitat-o. Iată și adresa preotului: Ioan Tămaș, comuna Aita Medie, nr. 360, cod. 4010, jud. Covasna, adresă la care credincioșii ortodocși se pot adresa pentru a-i ajuta pe românii din această localitate.

Adrian POPESCU

Reparații la... Sfintul Așteaptă!

Domnul I. Pop din Sibiu a cumpărat în ianuarie a.c. o combină muzicală. N-a avut însă noroc. Abia pusă în exploatare, după numai 3 zile, aceasta s-a defectat, așa încît creștinul ghinionist a urcat-o la rezezeală într-o mașină și-a dus-o spre reparație Reprezentanței tehnice I.I.S. „Tehnoton” cu sediul pe B-dul V. Milea. A prezentat șefului unității certificat de garanție al aparatului și s-a așternut pe... așteptare.

I s-a promis că în circa două luni de zile, combina va fi iarăși în stare de funcționare. Dar... amînările s-au tot succedat și domnul Pop n-a reușit să reintre în posesia aparatului nici pînă în ziua de azi. Ba mai mult, la penultima vizită pe care a făcut-o reprezentanței, a constat cu stupeoare și cu justificată indignare că nu mai funcționează nici pick-up-ul combinei, care se pricopsise între timp cu o altă doză electromagnetică... de culoare albă (cea originală fusese neagră!!!). Să se fi decolorat de atîta stat(?), s-a întrebat cititorul nostru în fața încăpățînării cu care deparatorul abordat nega posibilitatea ca piesa să fi fost înlocuită?! Tot ce se poate. La reprezentanța „Tehnoton” de pe B-dul Milea se întîmplă de la o

vreme lucruri extrem de ciudate! Poate că bîntuie prin zonă spiritele rele ale teroriștilor stîrpiți acolo în timpul revoluției din decembrie, pentru că, altfel, cum să ne explicăm faptul că s-a „albit” doza pick-up-ului, la numai o lună, stația combinei s-a autofîlocuit cu alta, purtînd o cu totul altă serie decît cea trecută în factura aparatului?!

Și, dacă la toate aceste dispariții și înlocuiri misterioase se mai adaugă și faptul că aparatul radio „Club”, proprietate a redacției noastre, după un stagiu de doi ani la susținutul atelier de reparații (la data încredințării spre reparație se afla tot în garanție!) nu funcționează nici azi, zăcînd mut printre alte zeci de aparate uitate pe mesele de lucru ale deparatorilor, nu poți conchide decît că locul cu pricina este un așezămînt blestemat!

Să ne rugăm deci, stimați concetățeni, Sfîntului Așteaptă, în speranța că spiritele rele vor fi „neutralizate” și aparatele stricate își vor redobîndi identitatea prădată și aptitudinea funcționării în conformitate cu scopul pentru care au fost inițial create...

M.U.

PRO
Viner
10,00
10,10 Ho
lei, 10,20
tic, Micu
(S.U.A.)
Ora de
Popasuri
ne, 13,45
lingă noi
tualități.
și grădin
vertismen
țional.
premieră
Tragerea
Preun
16,10 Co
tru baca
Muzica
17,00 Er
limba ge
Invitatul
18,30 Cl
mek. 1
peliculei
ne anir
Actualită
lesport.
parlame
Film se
familiei
pisodul
dioul „E
dioul și
Gaudear
Actualită
le-top. (1
1,05 Rec
program
Simb
9,00 M
TV, 10,0
10,10
planetel
bul dese
te. 11,30
giilor. 1
muzică.
13,30 A
emisiuni
sfîrșit d
13,40 St
cii ușoa
tualități
club.
mond.
Rapid
șov în
Național
Transmi
18,50 O
tr-o sut
dă Indi
Actualit
Telee
21,25
Jake și
oisodul
le-show
robă. E
varietăți
alități.
teatrulu
0,30 Vi
Dumi
8,00 S
Micul
10,00
10,10
11,05 Fi
serial p
Fata di
timul
Lumină
12,30 S
Rîurile,
14,00
14,10 V
17,30 A
ință și
Băiatul
(S.U.A.)
după
Harlan
tea I.
biri d
19,05
Dallas.
20,00
20,40 F
Mihai
mănia,
Dumin

Național și social în revoluția din Transilvania

(urmărire din pag. I)

când Monarhia era puternic zdruncinată și forțele ei erau departe de fruntariile Transilvaniei, când maghiarii nu apucaseră a se înarma și când rușii nu apucaseră a intra încă în Moldova și Țara Românească... evenimentele în Transilvania era să ia cu totul altă față.

În Revoluția română de la 1848 dezideratul major al înfăptuirii unității naționale s-a manifestat cu tărie deosebită, dovadă a puternicei conștiințe naționale la care se ridicaseră românii. Tendințele de unire a tuturor românilor într-o „Dacoromanie”, „regat al Daciei”, „România” erau prezente în mintea tuturor, conducători și oameni din popor. Le mărturisesc mulțimile adunate pe Cimpia Blajului: „Noi vrem să ne unim cu Țara!”. Ele constituie temelul replicii lui Gh. Barițiu: „Soarte națiunii române se va hotărî în București și în Iași, iar nu în Cluj, nici în Blaj, nici în Buda”, la lozincă nobilă a maghiarilor: „unire sau moarte”. Înțelegerea se realizase și la Blaj între reprezen-

tanții ardelenilor, moldovenilor și muntenilor, prezenți acolo unde se „cercetau trebuințele națiunii întregi”, cu gândul la întemeierea unei noi Dacii. La aceste idei și tendințe se referea contele Banffy Denes când vorbea de programul politic al adunării, de „întemeiere apropiată a unui stat vah, liber și independent”. Le știau și le susțineau ziare străine, le propagau emigranții români în multe din țările Europei.

Nu poate deci să surprindă faptul că, atunci când românii din Ardeal au ridicat armele pentru a cuceri ceea ce li se refuza, fruntașii lor au îmbrățișat interesele tuturor românilor. Existența națiunii a fost și în acele împrejurări dramatice cel mai de bun preț pentru care erau gata de jertfă mii de luptători. Vitejia muntenilor ardeleni, conduși de tineri prefeți și tribuni oferea nădejdi noi moldovenilor și muntenilor. Entuziasmat, Bălcescu îi comunica lui I. Ghica, într-o scrisoare trimisă din Belgrad: „... Ce e bine în Transilvania este că românii sînt în picioare și la trebuință vom

putea cu înlesnire a recruta oameni, spre a intra în țară. Sînt mai mulți tineri, care sînt în capul poporului, și s-au făcut vestiți, cum Iancu, Solomon și alții. Toate posturile însemnate sînt în mîna românilor... Transilvania se face cu totul țară românească...”. De altfel, în conferința de la Zlatna din 19-20 ian. 1849, prefectii Iancu, Buteanu, Dobra, Balint, Axente Sever, V. Moldovan, Vlăduț, împreună cu moldovenii și muntenii prezenți atunci în munți, au hotărît ca pretutindeni „să se lucreze pentru românism”.

Și chiar dacă eforturile au fost zădărnice de intervenția armată a imperiilor vecine, lupta pentru unitate națională în timpul Revoluției de la 1848 constituie temelia marilor înfăptuiri de la 1859 și 1918. Iar cînd cităm observația lui Bălcescu, că în urma revoluției Transilvania și Banatul „dezmembrate de Ungaria s-au apropiat mult de unire cu noi” — nu putem să nu relevăm voința de neînfrînt a românilor transilvăni de a izbîndi drepturile întregii națiuni române.

„Excedent” sau... criză de locuințe

(Urmărire din pag. I)

din Sibiu, cît și unele situate în blocurile fostelor C.U.A. S.C.-uri din unele comune. În paranteză fie spus, aberantă a fost ideea construirii acestora din urmă, cît și a celor din Copșa Mică în apropierea întreprinderilor. Acum ce se va face cu ele: vor fi reparate sau lăsate în voia sortii? Întrebarea se pune cu atît mai mult cu cît, încă nu este clar ce se va întîmpla cu întreaga platformă industrială a Copșei Mici.

Nu în aceeași situație se află apartamentele din municipiul Sibiu. Un bloc respectiv 22 apartamente, a fost evacuat urmînd a fi reparat. Regia autonomă și Agenția de Fond locativ nu au mai întreprins însă nimic pentru a repune apartamentele în funcțiune. Oare ne putem permite acest lux în situația în care numărul solicitărilor se cifrează la ordinul miilor și cînd societatea de construcții (I.A.G.M.-ul) va realiza în acest an foarte puține apartamente?

Apartamente neocupate se află și în Avrig (44), motivîndu-se lipsa de solicitări. Nu credem că lucrurile stau chiar așa. Parterele pot fi ușor transformate în spații comerciale iar pentru restul se pot găsi doritori, inclusiv constructorii de hidrocentrale de pe Olt sau cetățeni ai Sibiului care, neavînd unde locui, ar accepta, cu siguranță, să aibă un acoperiș chiar în Avrig.

Se pare că în municipiul Sibiu sînt multe locuințe rămase libere prin plecarea străinătate a chiriașilor. Oare nu Agenția pentru fondul locativ are obligația de a le depista, astfel încît ele să poată fi redistribuite altor cetățeni? Cine ar vrea să o facă în locul lor?

În mediul rural sînt, de asemenea, 100 de apartamente nefinanciate, dar primăriile se pare că nu se mai interesează de soarta lor. Ele pot fi cu siguranță vindute, prețurile fiind rezonabile, mai ales în comparație cu cele cerute pentru case.

Și ar mai fi multe de arătat. Din lipsă de spațiu tipografic ne vom rezuma să le enumerăm doar. Cum se calculează chiriile în noile condiții de creștere a salariilor, cînd plafoanele au rămas tot 1500 lei pe membru de familie? Cît va mai dura repararea caselor distruse în decembrie 1989? Se va stabili cu claritate ordinea în care se vor executa reparațiile clădirilor și respectarea acestor priorități, cu deosebire a lucrărilor de hidroizolare la cele 87 de blocuri în care plouă? Cînd se va clarifica situația spațiilor comerciale licitate dar pentru care nu s-au încheiat contracte și multe altele. Ca și în alte domenii de activitate se... așteaptă. Ce? Fiecare trebuie să-și întreprindă atribuțiile și să rezolve problemele. Prea s-au adunat multe și se stă prea mult în expectativă!

În apartamentul fiecărui cetățean s-au strîns teancuri enorme de maculatură, în timp ce în țară există o criză acută de hîrtie. Cum vom rezolva problema? Foto: Andrei BUTA

Hora de la Rusca

Duminică la Sebeșu de Jos s-a avea loc tradiționala serbare populară cunoscută sub numele de Hora de la Rusca.

Are cuvîntul... Alianța Civică

(urmărire din pag. I)

Constată că lumea este dezamăgită, decepționată, pesimistă și eu spun că n-avem dreptul să fim dezamăgiți. Nu avem acest drept pentru că trăim un moment istoric. Putem face ceva ca să ne luăm destinul în propriile mîini. Deși, după revoluție, am suferit înfrîngerii, am lăsat să ne scape printre degete puterea pe care trebuia s-o avem noi. Dar nu este nimic pierdut. Eu cred că în două direcții trebuie să ne orientăm: să scăpăm de frică, de șovăială, de sentimentul că totul este zădărnice. Fiecare poate aduce pe lume un moment de adevăr împotriva minciunii, un moment de justiție cînd mărturisesc că i s-a făcut o nedreptate. Să creăm un cadru instituționalizat prin unirea tuturor forțelor de opoziție. Se

spune că opoziția este slabă. Partidele s-au unit constituind o platformă unitară. Forumul antitotalitar a fost recunoscut, iar platforma și programul lui au fost recunoscute de către șefii partidelor de opoziție. Apolitismul și respingerea partidelor nu este o tactică bună. Alianța poate să decidă să devină partid. O parte din Alianță. Va fi un partid care va întări forțele opoziției în parlament. Rugămîntea mea este să susținem opoziția. De asemenea, manifestațiile de stradă sînt foarte importante. Masele vin în contact cu spiritul opoziției și se susțin prin manifestații niște puncte de vedere. Să nu ne descurajăm, să nu uităm că soarta noastră se află în mîinile noastre, că istoria noastră sîntem noi. Eu sînt monarhistă încă de pe vremea lui Ceaușescu. Restaurația înseamnă pentru noi mo-

narhie. În tradiția noastră istorică, monarhia înseamnă tradiție, ea a jucat un rol important. Un prim pas ar fi să nu recunoaștem Constituția comunistă din 1948 (în acest context, doamna dizidentă răspunde la întrebarea: ce mijloace crede că trebuie folosite pentru a-l readuce pe „rege”). Trebuie să vă spun că maiestatea sa nu ar veni în România ca persoană particulară fără să aibă contacte cu oamenii. Demnitatea regală îi impune acest lucru. Iată ce înseamnă să fii cu adevărat rege. Trebuie să avem în vedere prestigiul regalității. Cînd am vorbit la telefon cu maiestatea sa rugîndu-l să vină la Timișoara pe 16 decembrie anul trecut, m-a refuzat printr-un răspuns regal: „nu pot să fiu în mulțimea care strigă jos Iliescu”.

Aprovizionarea populației

(Urmărire din pag. I)

(49,8 la sută), lămpi electrice (50,1 la sută). Dar iată și un aspect aproape incredibil: în timp ce copiii noștri duc dorul caietelor de tot felul, evidența contabilă indică la acest capitol un coeficient de aprovizionare de 51,2 la sută, adică mult mai puțin alarmant decît crezusem cu toții. Pe ce căi incalcate, ilicite și invizibile s-or fi vîndut cele 85,5 tone de caiete din moment ce întreaga cantitate a fost asigurată încă din primele două luni ale anului?

dere și congelatoare, baterii electrice, jucării, articole cosmetice etc.) înregistrează refuzuri de calitate. E vorba de modele învechite, cu o fiabilitate redusă, provocînd însemnate prejudicii producătorilor cît și consumatorilor. Mai sînt încă lucrători comerciali care dosesc marfa după teighea efectuînd vînzări preferențiale. Numai la 9 unități controlate au fost depistate mărfuri nepuse în vînzare în valoare de 448 000 lei.

În vederea rezolvării favorabile a tuturor acestor neajunsuri, a asigurării unei bune aprovizionări a populației tinzînd spre „parametrii mondiali” de care vorbea cu atîta încredere premierul Petre Roman, este necesară: ■ sesizarea Guvernului asupra acestor aspecte ale necorelărilor la nivel macroeconomic (Ministerul Industriei și Departamentul Comerțului Interior), între producție și desfacere (cantitativ și sortimental) atîta timp cît aceste produse se dirijează prin balanțe materiale. ■ delegarea competențelor de avizare și aprobare a prețurilor la nivelul reprezentanților locali ai D.C.I. și M.F. ■ acțiunile de contractare organizate de D.C.I. își vor dovedi eficiența numai în măsura în care departamentele din cadrul Ministerului Industriei și societățile comerciale producătoare vor participa efectiv la acestea. ■ evitarea blocajului financiar în lanț în relațiile producător-societate en gros și rețeaua de desfacere cu amănuntul. ■ asigurarea protecției sociale a cumpărătorilor.

Dar se pare că situația este mult mai complexă. ■ În perioada analizată, furnizorii au refuzat perfectarea contractelor în baza repartițiilor emise conform H.G. 1031/1990, în această situație aflîndu-se un număr de 7 grupe de produse: caiete, hîrtie igienică, lacuri și vopsele, anvelope auto, detergenți și săpun de rufo. ■ Pe de altă parte, pentru un număr de 4 grupe de produse — tacămuri inox, vase emailate, aragaze și vase din tablă — agenții producători au încheiat contracte încă sub nivelul repartițiilor. ■ În cadrul celei de a doua etape de liberalizare nu sînt respectați indicii de creștere a prețurilor conform H.G. 239/1991 la următoarele produse: frigider, baterii electrice, televizoare, articole din tablă, articole din răchită, articole de menaj, fapt ce conduce în continuare la sistarea livrării acestora. ■ O gamă mult prea largă de produse (încălțăminte bărbați, confecții femei și bărbați, televizoare, radioreceptoare, becuri, vase emailate, frigi-

E seu despre un borfaș

Se numește Corneliu Gavrilu și în ziua de 8 ianuarie a.e. a implinit 48 de ani. (Mă întreb de ce nu îl va fi botezat nașu-său Ioan, fiindcă în 7 ianuarie e Sf. Ioan). E cu doi ani mai bătrîn ca mine, dar arată de parcă mi-ar fi cel puțin tată. Este liniștit și trist. A fost prins în gara sibiană. Fusese dat în „urmărire generală”, adică așa cum erau căutați în America anilor de început marii criminali, pe capul cărora se puneau recompense în dolari. Pe masă, în fața lui, citeva fișicuri de lei metalici, un ceas cu baterie (fără baterie), o pereche de ochelari, o batistă murdă și mototolită, actele... Mai nimic. Tot ce avea prin buzunarele sparte. Are figură de sfînt cu barba-i răvășită, crescută aiurea, cu obrazul pal, pe care pielea ridată stă să crape sub apăsarea interioară a oaselor

pomeților. Polițiștii sînt nepăsători și reci... „A fost prins spărgînd telefoanele publice!” Este născut la Botoșani. Viețuia undeva în Sibiu, pe str. N. Bălcescu nr. 19. Între automatele soldaților în termen nici eu nu mă simt în larg. Între monedele de 1 leu și 3 lei de pe masă se află și monede calpe, imitînd fișa telefonică. „De fapt — zice — eu nu furam decît monedele aflate pe canal în telefoanele publice înfundate”. Era, cu alte cuvinte, un fel de... deparator — ce-i drept, ilegal — al aparatelor telefonice sibiene. Își însușea cele câteva monede care blocau utilizarea normală a telefoanelor. Stă pe scaun cu mîinile sub birou. Ce-o fi în mintea lui? Îl întreb ce meserie are. „Am fost contabil. După ce am făcut pușcărie am lucrat ca lăcătuș. Apoi, pe la diferiți particulari, cu

ziua”. E pus să dea declarația obișnuită care întotdeauna începe cu „subsemnatul”. Nu știu de ce, îmi vine să plîng. Mă ridic și ies din biroul în care începe calvarul unui om dat în „urmărire generală”. Pentru ce oare? Poate că sub înfățișarea lui de bunic fără nepoți se ascunde un îns periculos pentru semenii săi. Nu mai întreb nimic. Mă iau cu treburile mărunte de zi cu zi. Îl uit. Dar seara, pe întuneric, cu ochii închiși ca întunericul să fie desăvîrșit, înainte de-a adormi, mă gîndesc la Corneliu Gavrilu și la alții ca el care stau după gratii, în frig și umezeală, la aceeași oră. Sub plapuma mea e cald. Ai mei sînt sănătoși și la casele lor. Ar trebui să fiu mulțumit. Dar nu sînt și nu voi putea fi atîta vreme cît există durere și sărăcie și nedreptate și destin. (n.i.d.).

Anunț

În data de 29 mai 1991, ora 12, va avea loc adunarea generală a Asociației Române a Antreprenorilor de Construcții – Filiala Brașov, la sediul Filialei Brașov din str. Iuliu Maniu, nr. 47.

Sînt invitați să participe toți agenții economici interesați, membri și nemembri ai ARACO.

Pentru membrii fondatori ai ARACO prezența este obligatorie. – 698 –

FIRMA „PESCARUȘ” S.R.L.,

ANGAJEAZĂ:

● MAISTRU SPECIALIST în pietre funerare, cu normă întreagă.

Plată consistentă – cu contract de muncă.

Informații la telefon 3 21 32, între orele 20–21. – 703 –

Automobil Clubul Român – filiala Sibiu

VĂ OFERĂ în luna iunie a.c. mini-vacanțe (6 zile) pe litoral.

Informații la sediul din Sibiu, str. General V. Milea, bloc 13, telefon 4 73 59.

Societatea Comercială «HERMES» – S. C. S.

ORGANIZEAZĂ testarea elevilor din clasele a VIII-a și a X-a – pentru examenele de treaptă a I și a II-a de liceu – la matematică, limba română și fizică, după cum urmează:

- 1 iunie – matematică, clasa a VIII-a și a X-a
- 8 iunie – limba română clasa a VIII-a
- 22 iunie – matematică clasa a VIII-a și a X-a
- 29 iunie – fizică clasa a X-a

Testarea se face la Școala generală nr. 6 Sibiu – str. N. Iorga nr. 56.

Prezentarea elevilor la ora 8, în zilele mai sus menționate.

Costul unei testări este de 100 lei. Plata se face la prezentare.

Participînd la aceste testări, vă asigurați experiența necesară susținerii examenelor ce vă așteaptă!

A.C.E.V.L.

Veștem

(fost C.A.P. Șelimbăr)

VINDE la licitație publică următoarele: ferma bovine Mohu – joi,

30 mai 1991; ferma bovine Veștem – vineri,

31 mai 1991; complexul de vaci Veștem – sîmbătă, 1 iunie 1991.

Doritorii se pot adresa pentru informații la telefon 6 01 70 – complexul de vaci Veștem.

Este necesară înscrierea cu 10% din valoarea obiectivelor licitate. Nu se vind încă mașini și tractoarele.

COMISIA DE LICITARE

Liceul industrial nr. 6

ORGANIZEAZĂ concurs pentru ocuparea postului de

● DACTILOGRAF

în data de 31 mai 1991, ora 9.

Condiții: absolvent studii medii și vechime în funcție.

S.C. „AMYLON” S.A. Sibiu

str. Abatorului nr. 12

ANGAJEAZĂ bărbați cu domiciliul stabil în municipiul Sibiu:

- merceolog aprovizionare
- operatori amidon-glucoză
- muncitori necalificați în vederea calificării ca operatori glucoză
- portari – paznici – 692 –

Societatea Comercială „PĂLTINIȘ” S.A.

ORGANIZEAZĂ în unitățile: CINDRELUL, CABANA PĂLTINIȘ, CASA TURIȘTILOR, CURMĂTURĂ – mese festive, banchete și nunți.

OFERIM servicii de cazare și masă în condiții avantajoase.

Informații la sediul societății – Sibiu, Piața Mare nr 12, telefon 3 26 05. – 699 –

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI SIBIU

COMUNICĂ:

Ministerul Justiției ORGANIZEAZĂ EXAMEN în vederea obținerii calității de expert tehnic.

Doritorii vor depune la Biroul local de expertize tehnice din cadrul Direcției noastre, dosarele personale cu următoarele acte:

- cerere de admitere la examen cu indicarea specialității;
- copie legalizată după actele de studii superioare;
- copie Cap. IX din carnetul de muncă – funcții îndeplinite;
- scurt memoriu de activitate;

Relații suplimentare la telefon 1 62 90, int. 131. – 700 –

Cooperativa Constructorul Sibiu

Calea Dumbrăvii, nr. 153,

VINDE en-gros, pentru societăți comerciale, TEAVĂ NEAGRĂ, cu următoarele dimensiuni: 3/8"; 1/2"; 1"; 2,5".

Informații suplimentare la telefon 2 17 30 – Biroul aprovizionare! – 697 –